

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO W. Damaszkowski /spr./

Sędziowie – SO A. Izydorczyk

SO M. Lechowska

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: W. K.

przy udziale: B. L.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia uczestnika B. L.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 15 kwietnia 2015 r., wydanego w sprawie I Co 490/15

p o s t a n a w i a:

zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2015 r. nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w Kancelarii Notarialnej w K. przed notariuszem B. K. w dniu 12 września 2013 r. (rep. A numer (...)), przeciwko dłużnikowi B. L. w zakresie określonego w paragrafie 4 tego aktu obowiązku zapłaty, co do kwoty 41 500 zł i dalej idący wniosek oddalił. W punkcie trzecim zasądził od dłużnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 117 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu Sąd argumentował, że wniosek zasługiwał na uwzględnienie w zakresie należności głównej, bowiem odpowiadał wymogom z art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c., zaś co do odsetek podlegał oddaleniu z uwagi na treść aktu notarialnego, z którego nie wynikało by dłużnik poddał się rygorowi egzekucji w dalszej części.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się dłużnik i zaskarżył je zażaleniem w całości domagając się jego uchylenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Uczestnicy niniejszego postępowania w dniu 12 września 2013 r. zawarli umowę sprzedaży nieruchomości położonej we wsi L. w gminie K.. Cena zakupu została ustalona na kwotę 55 000 zł. Na poczet tej ceny B. L. zapłacił na rzecz W. K. kwotę 8 500 zł i jednocześnie zobowiązał się do zapłacić resztę ceny (46 500 zł) w terminie do 11 listopada 2013 r. nadto dłużnik w treści aktu notarialnego oświadczył, że poddaje się w realizacji tego obowiązku egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c.

B. L. pomimo upływu określonego terminu nie zapłacił pozostałej ceny.

Artykuł 777 § 1 k.p.c. stanowi, że tytułem egzekucyjnym jest między innymi akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub wydania rzeczy oznaczonych co do gatunku, ilościowo w akcie określonych, albo też wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, gdy w akcie wskazano termin wykonania obowiązku lub zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie. Na tej podstawie Sąd Rejonowy nadał wskazanemu przez wierzyciela aktowi notarialnemu klauzulę wykonalności.

Dłużnik składając w akcie notarialnym oświadczenie o poddaniu się egzekucji musiał liczyć się z konsekwencjami tego zapisu, o których niewątpliwie został pouczone przez notariusza. Skoro więc nie spełnił zobowiązania w terminie wierzyciel wystąpił do Sądu o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu.

Postępowanie klauzulowe charakteryzuje ograniczony zakres kognicji sądu. Przede wszystkim sąd w pierwszej kolejności bada, czy przedłożony dokument spełnia przewidziane w przepisach ustawowych formalne kryteria stawiane tytułom egzekucyjnym. Sąd nie może jednak dokonywać oceny istnienia i zasadności roszczenia wierzyciela ani obowiązku dłużnika stwierdzonych w tytule egzekucyjnym. Wykluczone jest również badanie materialnoprawnych zdarzeń powstałych po wydaniu tytułu egzekucyjnego, które mogły mieć wpływ na istnienie roszczenia lub jego zakres.

Postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, co do zasady wydaje się na posiedzeniu niejawnym i doręcza się tylko wierzycielowi (art. 794² § 1 k.p.c.). Na podstawie art. 795 § 1 k.p.c. na postanowienie sądu, co do nadania klauzuli wykonalności przysługuje zażalenie. Termin do wniesienia zażalenia biegnie dla wierzyciela od dnia wydania mu tytułu wykonawczego lub zawiadomienia go o utworzeniu tytułu wykonawczego w systemie teleinformatycznym albo od dnia ogłoszenia postanowienia odmownego, a gdy ogłoszenia nie było - od dnia doręczenia tego postanowienia (§ 2). Z kolei dla dłużnika termin ten biegnie od dnia doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji (§ 3).

Termin do wniesienia środka odwoławczego rozpoczyna bieg odrębnie dla wierzyciela i dłużnika. Celem tak przyjętej regulacji jest zaskoczenie dłużnika wszczęciem egzekucji, po to by ograniczyć możliwość wyzbycia się majątku w sytuacji gdyby dowiedział się o zainicjowanym przez wierzyciela postępowaniu klauzulowym.

Sąd Odwoławczy rozpoznając zażalenie dłużnika nie znalazł żadnych podstaw do zmiany lub uchylenia zaskarżonego postanowienia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności. Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z obowiązującymi przepisami i nie naruszył żadnych z przysługujących w tym zakresie uprawnień dłużnika.

Z tych względów Sąd odwoławczy, działając na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako bezprzedmiotowe.